

[Statsministeren]

København er dog hjemstedskommunen for Christiania og Christianiaproblemet.

Lad os nu vente på den indstilling fra Københavns kommune – jeg mener, vi har grund til at tro, at den kommer meget hurtigt – og lad så regeringen få en chance for at nå til en konklusion, og så er det naturligvis regeringens opgave at gå i folketinget med et forslag. Hvad forslaget kommer til at gå ud på, ville det være forkert at sige noget om på nuværende tidspunkt. Lad nu Københavns kommune få den chance at komme med sin indstilling til os. Så har vi et beslutningsgrundlag, og så mener jeg, vi kan få tingene afklaret. Ud fra det synspunkt må jeg trods alt nå til den konklusion, at det er rigtigst at stemme imod hr. Poulsgaards dagsorden.

Poulsgaard (FP):

Der var vist en sang: »Han har min sympati« osv. Jeg takker da for den megen sympati fra statsministerens side.

Jeg er under debatten – ikke her fra folketingets talerstol, men i salen – blevet spurgt: hvad er det for en hund, der ligger begravet? Hvad er det nu, I er ude på? Er I ude på at sætte lus i skindpelsen? Nej, vi er overhovedet ikke ude på at sætte lus i skindpelsen. Vi er kommet til den realistiske erkendelse, at Christiania ligger dér, hvor det ligger, og dér har det nu ligget i 11 år, og nu skal vi altså have det lovliggjort. Det er statsministeren enig i. Vi kan ikke have ulovlige tilstande nogen steder i Danmark. Vi har sat tal på, vi har sagt inden udgangen af året 1984, men jeg har erklæret mig villig til at forhandle om datoen. Det er da muligt, at det er strammet lovlig meget op.

Jeg må i hvert fald imødegå det, når statsministeren siger, at det først og fremmest er Københavns problemer, nu skal vi vente, nu skal vi vente. Ja men hr. statsminister, vi kan ikke blive ved med at vente. Det er ikke Københavns kommunes problem. Det er hele Danmarks problem, at der er visse steder i landet, hvor man tolererer ulovligheder, men ikke andre steder. Derfor mener vi ikke, at det er Københavns problem. Vi mener, at det er et dansk problem, og vi har netop sat dato på, for vi vil ikke blive ved at vente på at få lovliggjort dette. Men det skal da ikke skille os ad, om der skal gå 2-3 måneder mere. Det vil vi da gerne tage en forhandling med stats-

ministeren om. Jeg synes nok, at det er med en lidt tynd begrundelse, regeringspartierne vil stemme imod dagsordenen, men vi skal ikke komme op at skændes nu, hvor det går så godt med sympatien. Jeg håber og tror, at dette kan udmønte sig i, at vi når til enighed.

Til fru Anne Grete Holmsgård vil jeg sige, at jeg ikke vil konkurrere med dig i at holde taler heroppefra, det har jeg slet ingen planer om. Om vi vil tolerere ulovlighederne andre steder? Nej, selvfølgelig vil vi ikke det. Men kan fru Anne Grete Holmsgård nævne mig ét eneste eksempel i kongeriget Danmark på værtshuse eller bygninger eller alt muligt andet, hvor man i 10-11 år har vidst, at her foregik der noget ulovligt? Det kan hun ikke. Det kan fru Anne Grete Holmsgård kun påvise i Christiania, og da vi jo helt klart ved, at der foregår ulovligheder, ønsker vi, at de ophører.

Men ellers vil jeg gerne sige, at selv om man ikke vil støtte dagsordenen, skal det ikke skille os ad. Jeg er glad for, at vi har haft denne debat, og jeg mener, at tånen har været rimelig god. Vi kan måske nå dertil, at vi får Christiania lovliggjort.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om, at det ikke er tilladt at bruge direkte tiltale.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Steffensen stillede mig et spørgsmål angående økonomien i forbindelse med ændring af forholdene, således at alle kunne blive boende på Christiania.

Må jeg først lige sige, at miljøministeriets ressortområde i denne forbindelse er forholdet til planlovgivningen og forholdet til de fredede bygninger og voldterrænet, der er et jordfast fortidsminde og derfor falder ind under fredningsloven.

Jeg kan dernæst henvise til de af forsvarsministeriet udarbejdede alternativer, hvoraf fremgår, at såfremt alle skal blive boende, vil der være tale om nedrivning af ca. 900 m² bygningsareal plus skure og om genhusning af ca. 200 personer. Der er beregnet en omkostning på ca. 105 mill. kr., men det er svært at sige, om det beløb er det endelige, for der er mange følgevirkninger, som man endnu ikke kan overskue.